Ч. 287 (14.184). Львів, неділя 27. жовтня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“, Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Війна в Африці затягається.

НЕМА МОВИ ПРО МИРОВІ ПЕРЕГОВОРИ. ВИМАРШ НА ФРОНТ.

ПАРИЖ, 26. 10. ПАТ. Вимарш правильних військ з Гаррару до Оґадену відбувся серед великого ентузіязму населення. Начальний командант військ на південному фронті рас Насібу зробив перегляд військ у присутности представників влади і духовенства. В дефіляді взяли участь правильні відділи піхоти, відділи скорострілів, кількасот кіннотчиків і спеціяльна група меґаристів, що її недавно створила бельгійська військова місія. Насібу виголосив до вояків промову. Жінки закидали вояків, що їхали на фронт, квітами.

На південному фронті італійські війська зайняли Каляфо, головне місто округи Шієлі

АБІСИНСЬКА КВАТИРА В САСАБАНЕҐ.

ПАРИЖ, 26. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють: Інформації про положення на фронтах приходять дуже припізнені. Ось так щойно вчора оголосили офіційний комунікат про битви з 10 ц. м. на південному фронті. Цей комунікат повідомляє, що **більші італійські сили, підсилені летунським налетом напали на великі абісинські стійки над рікою Вебі Шебеллі, Таффа Ракама й Каляфо в Оґадені. Абісинські гарнізони після завзятого бою відступили. 18 літаків бомбардувало вчора Ґорагеі, викликуючи три пожежі.**

Тимчасова головна абісинська кватира є в Сасабанеґ, де тепер перебуває рас Насібу і шеф абісинського штабу ґен. Вегіб Паша. Італійські лінії на цім фронті тягнуться тепер на захід від Дольо через Таффа Ракама до Ґерльоґубі і Дамот на сході. На східнім фронті на пограниччі французького Сомалі сконцентрувалось яких 20.000 абісинських вояків у районі Гаделе Айла. Це ті війська, що змусили італійські відділи під горою Мусса Алі відступати.

На північному фронті зосереджені армії раса Сеюма і Касси. Війська раса Сеюма зайняли позицію на лінії Адді Даро — Макале — Аніба Аляґа. Рас Касса зосередив своїх 60 тис. вояків довкола Гондару. Італійські джерела завважують, що ці війська засоблені в харчі на 4 міс. і що рас Касса має більші фонди, майже 20 міліонів талярів.

АБІСИНЦІ НЕ БУДУТЬ БОРОНИТИ МАКАЛЄ?

ПАРИЖ, 26. 10. ПАТ. Згідно з англійськими інформаціями армія на північному фронті приготовляється до наступу, що напевне почнеться в понеділок 28 ц. м., у роковини фашистівського маршу на Рим. Абісинці мабуть не будуть ставити опору на шляху до Макале, бо не зосередили там ніяких більших сил.

Італійського нападу на Ґорагі сподіваються кожної години, італійські війська вже зайняли стратегічні точки на південь від цього міста.

НЕҐУС ВТРАТИВ БИ ПРЕСТІЛ, ЯКБИ ЗАЧАВ ПЕРЕГОВОРИ З ІТАЛІЙЦЯМИ.

БЕРЛІН, 26. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють: Один абісинський достойник заявив учора знову журналістам, що **всі спроби мирових переговорів не можуть мати виглядів на успіх, доки італійці займають хочби тільки один квадратовий метер абісинської землі в Тіґре.** Достойник між ін. сказав: Якби неґус погодився на переговори, негайно втратив би престіл.

З Риму повідомляють: Італійці офіційно заявили з приводу інформації американського журналіста з Аддіс-Абеби про можливости безпосередніх переговорів між італійцями й абісинцями, що це смішна й безглузна брехня.

ТАНКИ ПОСУВАЮТЬСЯ...

РИМ, 26. 10. ПАТ. Аґенція Стефані повідомляє: Італійські танки з Каляфо посуваються вперед. На південному фронті в Оґадені вони зломили опір абісинців та ввійшли в долину Буреі.

ЩЕ ОДИН ЗРАДНИК.

РИМ, 26. 10. ПАТ. До італійської станиці на південь від Оґаме зголосився один **місцевий абісинський начальник І-Купо Омляк, що досі підлягав расові Сеюмові. Він зложив заяву своєї льояльности для італійців. І-Купо Омляк привів з собою 43 войовників.**

ШУКАЮТЬ ЗОЛОТА.

РИМ, 26. 10. ПАТ. На теренах провінції Тіґре, що її зайняли італійці з поспіхом переводять **мінеральоґічні досліди.** Проспектори шукають **головно за золотом.** Працюють полонені й визволені робітники. **Незабаром зачнуть раціональну експльоатацію покладів золота,** яких присутність стверджено на просторі 40 км., між Корбарія і Теклези.

ВОЄННІ ЦИФРИ.

РИМ, 26. 10. ПАТ. „Мессаджеро“ в кореспонденції з Асмари подає, що в вересні вивантажили в порті Массауа 40 тис. людей і 60 тис. тон матеріялів. Цього місяця вислали в напрямі плоскогіря 2.000 авт, 20.000 звірят, 10.000 робітників і 10.000 тон артилерійських матеріялів. Збудували варштати для направи зброї.

АБИСИНСЬКА СПРОБА ОПЕРТИСЯ ТАНКАМ.

РИМ, 26. 10. ПАТ. З Риму повідомляють, що **на сомалійському фронті італійські війська йдуть постійно в глибину Оґадену й увійшли вже в долину Буреі. Італійські танки зустріну ли завзятий опір абісинців, що приневолили їх таки до утечі та взяли багато полонених.**

На еритрейськім фронті не зачали ще загального наступу. Абісинці зосереджуються в сходиці Амба Аляґі біля Макале та недалеко Тембіну. Кн. Берґамо, свояк італійського короля, обняв команду над передньою стежею у провінції Тіґре.

За розбудову ремісничих бурс.

Львів, 26. жовтня.

Перед кількома днями відбулись у Львові загальні збори Т-ва „Ремісничо-Промислова Бурса“, на яких — як наші читачі вже знають — рішено перевести розбудову утримуваної Товариством бурси для ремісничої молоді так, щоб вона, замість теперішних 30—35, дала в себе приміщення принайменше 80 вихованкам. У звязку з цією ухвалою впало на зборах кілька цікавих думок про необхідність розбудувати у нас ремісничі бурси взагалі й у Львові зокрема, про вагу такої розбудови й національно-морального виховання нашої ремісничої молоді тощо. Згідно з нашою заповіддю у звідомленні з тих зборів вертаємось і ми до цієї преважної справи.

— Чи знаєте — говорив на зборах один з наших старших ремісників, що працює у виділі Т-ва „Ремісничо-Промислова Бурса“ ще зперфа війни — чи знаєте, що як ми засновували ремісничу бурсу, то вона була довго одинокою ремісничою бурсою у Львові? І що львівські поляки приходили до нас не раз не два, щоб поглянути, як така бурса виглядає і зібрати потрібні інформації, як таке діло вести? А нині маємо у Львові такий стан, що поляки утримують тут сім великих бурс для ремісничої молоді, до яких стягають і наших хлопців з сіл — очевидно, під умовиною зміни обряду, а ми стоїмо майже на тому самому місці, на якому були 38 літ тому, коли закладали нашу бурсу. До того в польських ремісничих бурсах живе по 100—200 вихованків, а в нашій не можна ніяким робом примістити більше, як 30—35 хлопців.

Виводи того нашого громадянина-ремісника, що їх ми вище навели, такі проречисті, що не потребують хіба ніяких ближчих пояснень. А висновок з них теж ясний: мусимо забратись енергійно і негайно до розбудови істнуючих у нас ремісничих бурс і до творення нових у тих більших містах, де таких українських бурс нема, а де вони повинні конче бути.

Мотивувати й вияснювати нашому громадянству потребу творити якнайбільше бурс для нашої ремісничої молоді уважаємо зайвим

Хто має очі й бачить, що довкола нас діється, той нас дуже добре зрозуміє. Зрозуміли цю потребу і самі вихованки ремісничої бурси у Львові, що — як ми чули у звідомленні їх настоятеля — складають на ту ціль що суботи свої зощаджені сотики (а з чогож вони можуть ощаджувати?) і зібрали вже за розмірно недовгий час понад 300 зол.!

Оповідання про те, як ці бідні хлопці відмовляють собі нераз всякої приємности і несуть у суботу свої зощаджені сотики до спільної каси, щоб тільки збільшити „фонд будови ремісничої бурси у Львові", просто зворушувало. І думали ми, слухаючи того оповідання: Коли молоді ремісничі хлопці розуміють так добре вагу розбудови своєї бурси (чи будови нової) і відмовляють собі просто від уст, щоб тільки зложити на ту ціль свою цеголку, — то чи широкі круги українського громадянства, увесь наш загал, не поспішать їм з допомогою? Чи наше громадянство, що своїми лептами вдержує стільки ріжних установ і станиць національного життя, моглоб відмовити своєї лепти на будову й розбудову ремісничих бурс у Львові та в краю?

Як дотепер — у нас було рішуче за мало зрозуміння для справи ремісничих бурс і виховання в національному дусі ремісничої молоді, що у львиній частині приходить до міста з наших сіл. До білих круків належать у нас такі громадяни, як пок. оперний співак Олександер Мишута, чи теж покійний о. Залуцький, що стали фундаторами ремісничої бурси у Львові. До білих круків належить і визначний український громадянин д-р Яків Турин разом зі своєю дружиною, що хоч живе постійно у Відні, не тільки не порвав звязків з рідним краєм, але й усі ощадности свого трудящого життя призначив на будову бурси для ремісничої молоді у Тернополі.

Поза тими кількома громадянами і тими кількома більшими містами, де істнують українські ремісничі бурси (Львів — 2 бурси, Станиславів, Тернопіль, Перемишль) — якось мало хто цікавиться життям-буттям нашої ремісничої молоді. А як багато говорять і пишуть у нас про потребу здобування міст, про розбудову наших ремісничих варстатів праці і т. д. і т. д.! Якжеж думати про все те поважно, коли не заопікуємось якслід нашими ремісничими хлопцями, коли не забезпечимо їм даху над головою і ложки страви?!

Тому закликаємо все наше громадянство, щоб воно присвятило більшу увагу справі будови й розбудови українських ремісничих бурс у Львові та в краю. Заопікуймось бідними селянськими дітьми, що приходять масово до міста, шукаючи тут у голоді й холоді праці по всяких ремісничих варстатах, робітнях і фабриках! Не даймо їм пропасти для рідної церкви й рідного народу!

Під знаком запиту.

ЧИ ПОГОДИТЬСЯ ЛИТВА З ПОЛЬЩЕЮ?

Враження з подорожі до Литви.

Совітофільська політика литовського уряду викликує застереження не лише в рядах опозиції, але навіть в урядових литовських колах — так зясував я свої враження в попередній статті на тему закордонної політики Литви.

Скажу більше: непевність всякої спілки зі Совітами є сьогодні для кожного тверезо думаючого литовця — ясна, хоч отверто до цього не все признається. І литовсько-совітський союз у нинішній формі не був ніколи тенденцією литовської політики. Все це сталося поневолі. Ніхто не заперечить, що коли рапальський договір був ще у повній своїй силі, литовська закордонна політика, спираючись на німецько-совітський союз, була на ділі наставлена виключно на Німеччину. Німецька ворожнеча до Польщі й німецька сила створювали вимріяну для Литви конюнктуру. Тоді можна було думати про відібрання Вильна і ці думки та пляни витримували всяку полеміку. Були в даних умовинах реальні.

Положення круто змінилося, коли Німеччина в 1933 р., йдучи на порозуміння з Польщею, зірвала тісну співпрацю зі Совітами. Панцирний поїзд литовської закорд. політики, що курсував до того часу по добре наоливлених рейках Берлін-Москва, опинився нагло перед замкненим семафором берлінської стації. Удар був надто сильний і несподіваний, щоб не викликати обезсилення. В Ковні прекрасно зрозуміли, що московська стація є для Литви під кожним оглядом невигідна — але іншої не було. Нагла зміна після чотирнацяти літ співпраці в одній політичній констеляції мусіла спричинити замішання в литовській політиці.

А потім?... Потім лишилися надалі Совіти одиноким „другом", якщо не рахувати Латвії та Естонії, держав на ділі без рішального значіння у можливих подіях на північному сході Европи.

*

Офіційна Литва вірить — також офіційно — в поміч Совітів і далекої Франції на випадок военного конфлікту в Прибалтиці. Але однаково добре розуміє всю небезпеку положення між ворожою Німеччиною та Польщею. І якесь полагоднання справи на обох цих відтинках є задушевним бажанням кожного литовського політика. Щоб не роз'ятрювати взаємин з Німеччиною, недавні вибори в Клайпеді перейшли так напричуд некорисно для Литви, при такій стриманости литовської адміністрації, що аж дивно було кожному, хто читав алярми німецької преси про литовські виборчі репресії та пляни пофальшувати вислід виборів.

Також на польському фронті слідні посунення Литви, що наглядно заперечують безкомпромісовість литовської політики. Це не перешкоджує очевидно тому парадоксальному явищу, що про невгнуте, неуступчиве відношення Литви до Польщі говорять у Ковні радо. Бо радо говориться все про речі приємні, бажані та популярні. Люди бояться як вогню закиду національної зради. А думати про порозуміння з Польщею вважають у Ковні все ще національною зрадою, тугою за польським володінням у Литві.

І на диво — під цим оглядом Ковно нагадувало мені хвилинами... Львів, а ковенські принципіялісти — деяких наших політиків. Багато щирого запалу і ще більше оптимізму. І трохи наївности. З редакції „Мусу Вільніюс" („Наше Вильно"), органу „Союзу Визволення Вильна", вийшов я під враженням неминучого, близького розвалу Польщі.

Нема сумніву, що литовці у своїй масі ненавидять Польщу, бажають їй всіх лих Апокаліпси, Содоми і Гомори. Але ця ненависть має всі риси примітивности і всю моральну чистоту примітиву. Ненависть, що заслонює тверезий погляд на справу. Ще недавно орган литовської християнсько-демокр. опозиції „Ритас" уважав за вказане виступити проти фанатичної ненависти до Польщі, що опанувала душі литовської шкільної молоді. „В наших школах — писав „Ритас" — слово „поляк" стало синонімом найбільшої лайки!"

На це відповів півурядовий щоденник „Летувос Айдас", що ненависть дітей до Польщі зроджується стихійно, бо „литовські діти навіть зі звичайного підручника історії довідуються, як поляки дотепер з нами поступали".

Вмисно наводжу цю перестарілу трохи дискусію, щоби вказати саме на розбіжности поглядів у ділянці литовського національного виховання

— Ненависть, як успішний чинник скорого знаціоналізування несвідомлених національно мас, при всьому свому примітивізмі, була може давніше доцільним перевиховним засобом — сказав мені один з діячів христ.-дем. партії. — Але нині це зайве. Литовський нарід віднайшов уже свою національність і вміє на-холодно розріжнити своїх ворогів від приятелів. У житті народів не можна кермуватись сентиментом чи ненавистю, якщо не хочемо робити непростимих помилок. Найкращим доказом є хочаб останнє, таке критичне для нас, німецько-польське порозуміння.

*

Такі погляди повторюють нині все більш в інтелектуальній Литві й тому про зміну фронту супроти Польщі говорять там все частіше, хоч неофіційно. Офіційно подадуть вам все ще такі енунціяції, які я зясував у попередній своїй статті на цю тему. Зокрема урядові кола є дуже скупі на всякі інформації в цьому напрямі, хоч своїх розмов з півофіційними польськими чинниками — не заперечують. Тільки пояснюють, що ці розмови до нічого не обовязують і не торкаються справи управильнення литовсько-польських взаємин.

Чому так?

Попросту тому, що справа ще не дозріла. Литовський уряд тавтініків пішов би на компроміс із Польщею, але під умовиною територіяльних користей, залишаючи, в крайньому випадку, проблему Вильна отвореною. (Аналогія: Бесарабія у румунсько-совітських взаєминах).

— Уряд, що пішов би на компроміс із Польщею, затверджуючи теперішній стан, не втримався би при владі навіть 24 години! — заявляли мені нераз у Ковні.

Вірю в це. Вірю так само, як вірю у скривлені тенденції теперішнього уряду до корисного порозуміння з Польщею. До такого порозуміння очевидно, що не булоб упокоренням, капітуляцією.

Зрештою чи не сказав лит. міністер закорд. справ Лозорайтіс на недавньому конгресі тавтініків у Ковні, після святочної заяви про конечність відібрання Вильна:

„...А зрештою, приклади з історії міжнародніх взаємин говорять нам, що коли пошукати, то можна найти методи, які, диктовані почуттям чести і права, моглиб і нас наблизити до шляху, що веде до справедливої розвязки конфлікту".

Сказано обережно, а проте багато, хоч необовязуюче.

Тільки питання: хто — кого має наблизити до цього шляху? Здається, що лит. уряд хотів би, щоб це зробила Варшава; польський — навпаки. Справа престіжу та охорони того престіжу на випадок відкинення оферти другою стороною — грає тут головну ролю.

Так як нині справи стоять, нема познак будьякого компромісу між Литвою та Польщею. Нема навіть надій.

Роман Голіян.

Повновласти для уряду ухвалені.

ЩО БУДЕ З ЦІНАМИ НА ПРОМИСЛОВІ ТОВАРИ.

ВАРШАВА, 26. 10. ПАТ. На вчорашнім засіданні соймової комісії віцепрем. Квятковський між іншим заявив, що уряд занехає інвестицій в деяких державних підприємствах з буджетових сум. Обнижать емеритури і змінять їх вимір. Уряд змагатиме до того, щоби усунути безплатну практику молодих урядовців по урядах напр. у скарбових урядах і дати бодай скромну винагороду. Податкові екзекуції — говорив міністр скарбу Квятковський — слід завдячити тому, що покупна сила гроша зросла. Уряд подбає, щоби інтелігентні селянські сини покінчили спеціяльні хліборобські курси й опісля своєю працею доказали, що вони є пожиточними людьми для села й їх слід взяти на кошт громади.

Суспільні обезпечення треба буде зреформувати та обнизити відсотки від залеглостей за обезпечення. Над обнижкою залізничих тарифів уже працюють. Уряд є за обнижкою картелевих цін на промислові вироби. Одначе до цієї обнижки дійде щойно після переведення анкети, в якій візьмуть участь теж представники зацікавлених господарських організацій. Анкетова комісія розгляне кошта продукції таких шістьох картелів: вуглевого, залізного, цукроварного, паперового, нафтового і волоконного. Уряд обмежить свою статистичну діяльність у господарських справах. Держава співпрацюватиме у привернені дохідности у господарських ділянках, в першу чергу дохідности у хліборобстві. Одначе обнижки податків — додав міністр — не буде.

ОЦІНКА УРЯДУ ПО ЙОГО ВЧИНКАХ.

На пополудневім засіданні комісії, по промові мін. Квятковського, перший промовляв у дискусії пос. Медзінський, референт проекту закону про повновласти. Що дійсне положення є тяжке — говорив референт — це не є для соймику нова річ. Як старий посол скажу до старого міністра, що я з цікавістю ждав другої промови представника, бо перша промова є звичайно дуже гарна і навіть зворушлива. У першій промові представник уряду стверджує подійний стан і подає плян, що уряд і міністр думають робити. Якщо в другій промові міністр скаже, що задумує виконати з першої промови, то щойно така промова є дійсно гарна. Підкреслив, що ніхто справою повновластей надто не захоплюється. Признає, що господарське положення держави дуже тяжке і негайні зміни є необхідні. Тому слід дати урядові повновласти, але тільки до 1. грудня ц. р., а не до 15. січня 1936 р. Бажає, щоби урядові і міністрові скарбу вдалося зреалізувати все те, про що тут говорили. Словом уряд оцінюватимуть по його вчинках.

ВИТИСКАННЯ ДОХОДОВОГО ПОДАТКУ.

По промові референта зголосилось до слова 18 послів і всі заявились за повновластями для уряду. Пос. Сікорський виступив проти обнижки платень менших ніж 200 зол. Пос. Камінський сумнівається, чи вдасться стягнути високий доходовий податок. Податкові залеглости і так уже велитенські, а скарбові уряди витискають дохід механічно без обчислення доходу. Посол звертав увагу, щоби скарбові уряди не ставились до громадянина, який приходить до скарбового уряду, як до злодія або людини, яка хоче натягнути державний скарб. Пос. Гофман пропонував, щоби урядовцям не зменшувати засадничої платні, але щоб їм обтяли лише службові додатки. Пос. Малішевський домагався, щоби уряд вплинув на знижку картелевих цін на промислові вироби. Селянин не буде мати ніякої полекші, якщо урядовцям обнижать платні, а ціни нафти, соли, та інших картелевих промислових виробів валишаться без зміни. Пос. Совінський домагався, щоб уряд обмежив привіз харчевих продуктів, обмежив вивіз готівки, скасував самоуправні обтяження. Пос. Пахольчик виступив теж проти обережної поведінки з картелями. Пос. Зомерштайн виступив проти підвишки доходового податку. З черги промовляли ще пос. ген. Желіговський, пос. Войцеховський, пос. Гуттен-Чапський. Виснення давав референт пос. Медзінський. Опісля промовляло ще декілька послів, між ними пос. Стпічиньський, який звернувся до прем'єра, щоби згодився обмежити повновласти до 1 грудня ц. р.

По промовах прем. Косьцялковського і мін. Квятковського комісія ухвалила проект закону з уповажненням для президента видавати декрети, що їх предложить уряд, у речинці до 15. січня 1936 р. Засідання комісії закінчилось попівночі.

Торги за мир у Східній Африці.

ЧОГО ХОЧЕ ІТАЛІЯ?

ПАРИЖ, 26. 10. ПАТ. Римський кореспондент „Ентрансіжан" подає таких 5 точок, що на їх основі Італія погодиласяб зачати переговори у справі Абісинії:

1) Абісинію як неспосібну до самостійного державного життя, віддадуть під владу Ліґи Націй.

2) Створять міжнародню організацію контролі над Абісинією. Італія дістане мандат над пограничною територією, осередок остане під владою неґуса.

3) Італія задержить як кольонію провінцію Тіґре, якої населення само віддалося під італійську опіку.

4) Розброять абісинські війська.

5) Абісинія дістане господарський доступ до моря як вільну смугу в Еритреї н. пр. в Ассаб.

Римські дипльоматичні кола дуже числять на прем. Ляваля, що він улекшить те, щоб ці пропозиції прийняла Ліґа Націй, Абісинія й Анґлія, хоч ці пропозиції не є ще тактичним пляном

НА ЯКІ УСТУПКИ ПІДЕ МУСОЛІНІ?

„Евр" на основі інформацій з Риму повідомляє, що Мусоліні, щоб оминути господарських санкцій пішов би на такі уступки:

1) за відкликання двох дивізій з Лібії не домагавсяб, щоб В. Британія відкликала з Середземного Моря одиниці своєї фльоти.

2) Зобовязався би припинити воєнні ділання до часу британської відповіді.

3) До цього часу здержав би висилку війська до Африки.

4) Якщо Анґлія вважала би італійські пропозиції за такі, що їх можна прийняти, погодився би на те, щоб їх відослати до комітету 5-ох або комітету 13-ох, словом до органів Ліґи Націй, які справу вирішилиб.

ІТАЛІЯ ХОЧЕ БЕЗПОСЕРЕДНІХ ПЕРЕГОВОРІВ З АБІСИНІЄЮ?

ЛЬОНДОН, 26. 10. ПАТ. Кореспондент „Дейлі Експресу" повідомляє з Аддіс-Абеби, що **італійці за посередництвом третьої сторони звернулись до абісинського цісаря, щоб застановився над користями безпосередніх розмов з Італією.** „Дейлі Експрес" твердить, що **також Італія, Франція і В. Британія рішили зачати 31 жовтня нові переговори в Женеві.** Італія домагається, щоб переговори відбувались у дуже строгій тайні. **На час цих переговорів відложили би всі санкції з вимком ембарґо на зброю**

САНКЦІЇ.

ЖЕНЕВА, 26. 10. ПАТ. Загалом до пропозицій ч. 1 (ембарґо на зброю) прилучилось досі 28 держав. Пропозиції ч. 2. (фінансові санкції) одобрив СССР, Ірак, Чехословаччина, Румунія, Югославія, Греція, Південна Африка, Австралія, Еспанія і Ліберія. Пропозиції ч. 3 — Південна Африка, Австралія, Ліберія, пропозиції ч. 4 — Південна Африка, Австралія і Ліберія, та пропозиції ч. 5 — Південна Африка і Ліберія.

ЖЕНЕВА, 26. 10. ПАТ. **У секретаріяті Ліґи Націй ніяк не рахуються з тим, що господарські санкції можна буде відложити.**

річного малярства, а ще менше зрозуміле є, коли п. Голубець не добачує, що Новаківський і Хмелюк можуть належати до імпресіоністів. Імпресіонізм як такий це прецінь загальне явище, але в тім загальнім явищі є така маса індивідуальних проявів того імпресіонізму, що міститься там і Мане і Ренуар, Деґа і Сезан, Моне, Пісарро і Сіслей і ціла плеяда інших, коли тільки згадаємо французів. Отже чому не моглиб там вміститись Новаківський і Хмелюк?

І те саме торкається неоімпресіонізму та неорелігійного мистецтва. І це є загально приняті терміни для означення деяких конкретних мистецьких явищ і яких можна без остраху непорозуміння уживати.

Але нехай, можливо, що мої означення фальшиві. Згода я на це. Але нехай п. Голубець тоді видумає і подасть ліпші назви на означення деяких конкретних мистецьких явищ — ніж ті, які є на Заході уже давно в загальнім ужитку — а тоді і я радо їх перейму.

А на кінець найгірше лихо. Не подав я визначних представників українського мистецтва у вступі до катальоґу. Не подав їх свідомо з двох причин: 1) Вступ до катальоґу не є тільки вичисленням імен, 2) Я не писав вступу до історії новітнього українського мистецтва, а писав вступ до ретроспективної вистави українського мистецтва де я придержувався очевидно строго тільки того, що там виставили.

Отже тому зайвий є біль, який давить з цього приводу груди п. Голубця.

П. Голубець, як це видно з його фейлетонів, навик до старої методи писання історії мистецтва, якою ще „во время оно" послуговувалися патріярхи історично-мистецької методи як напр. Кравс і Кавалькассель: це була „історія мистців" (Кінстлерґешіхте). Нині та метода уже давно перестаріла і ледви чи хто нею послуговується і при писанні і при влаштовуванні вистав. Нинішня метода полягає на історії стилів, мистецьких напрямків і означування місця, яке даний мистець чи дане мистецьке явище займає в рямцях універсальних стилів. І на тій новітній методі я опер мій вступ до катальоґу. Його метою було подати загальний вступ до стилевих явищ української мистецької продукції з означенням їх місця в універсальних новочасних мистецьких проявах. І ось чому його виводи не відповідають ані річевій арґументації, ані вимогам знання предмету новітнього західно-европейського мистецтва — ані доброму тонові принятому в критиці.

Коли все інше можна вибачити, то це останне ні.

Мало мені йде тут про мене і про відношення п. Голубця до мене. Але йде мені про те, щоби в мистецькій критиці у нас панував добрий тон, якого дотримуються культурні народи і тільки з тої причини я рішився забрати у тій справі голос. Все можна сказати — одначе як усюди, так і тут іде не так тільки про *„що"*, але також про це *„як"*.

Мусить мені п. Г. признати, що тим вимогам доброго тону його критики не відповідають, а колиб відповідали, то — впевняю, що моглиб теж мати своє значіння.

Мушу відкинути також закид п. Г., що я не взяв на увагу ролю музею в історії новітнього українського мистецтва. Я обговорив це у „Ділі" з 12. липня і в окремій відбитці „Союзу Прихильників Національного Музею", де зясовані були ідейні напрямні нинішньої ретроспективної вистави.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

До „свята ощадности" у Львові.

Як стоїть справа ощадности серед львівських українців

В неділю 27. жовтня в льокалях ріжних українських товариств у Львові відбудуться сходини з рефератами на тему ощадности. Треба припускати, що фреквенція на цих сходинах буде така велика, як важною є справа ощадности. Але при найбільшій фреквенції не всі українські мешканці Львова будуть учасниками сходин і більшість їх не візьме безпосередньої участи в „святі ощадности". А що цю більшість також треба якось зацікавити справою ощадности. от хочби при помочі преси, тому подаємо на цьому місці деякі дані про те, як практично стоїть справа ощадности серед загалу українців міста Львова.

Львів, як велике столичне місто Галичини, є осідком численних кредитових установ: краєвого і місцевого значіння; — державних, громадських (муніципальних), акційних і кооперативних; — польських, українських, жидівських і німецьких. Скільки саме цих кредитових установ є у Львові, цього точно не знаємо, хоч виказ їх не тяжко було зладити. Тяжче булоб підрахувати, скільки в цих установах зложено грошей у формі вкладів. Але вистане згадати про такі установи, як Галицька Каса Ощадности, міська Каса Ощадности, ПКО і т. п., щоб усвідомити, що ті вклади треба рахувати на сотні міліонів зол. А вже цілком не можемо довідатися, скільки в тих установах зложили грошей українці, поляки, жиди, німці, хоч це булоб для нас найцікавіше.

Тому, що не маємо ніяких даних про всі кредитові установи міста Львова, обмежимось тільки до кооперативних установ. Цих останніх нараховують у Львові ні більше ні менше, тільки **209**. Правда, дві третини (142) кредитових кооператив міста Львова — це давні або свіжі покійники, або немічні інваліди, але тіні їхні ще ходять по Львові і викликують у його мешканців не все приємні почуття. Серед цих покійників та інвалідів є трохи й українського походження. Але переважну їх частину зродили жиди, а заподіяла їм смерть або каліцтво війна, кріза й інші непередбачені обставини. Безсумнівно живих і більше або менше діяльних кредитових кооператив у Львові є **67**, у тім **українських 24**, польських 24, жидівських 13, „русскіх" 4, німецьких 2. Як бачимо, українські кредитові кооперативи разом з „русскими" творять релятивну більшість і якби так справа стояла з вкладами, то нічого кращого не треба булоб бажати. На жаль, так не є.

На жаль, статистики вкладів у кредитових кооперативах міста Львова, що належать до інших національностей, не маємо і не можемо їх порівняти з вкладами в українських кооперативах. Але вистане навести суму ощадностей, зложених у наших 22 кредитових кооперативах, щоб зробити припущення, що та сума рівняється сумі ощадностей в одній або двох поважніших польських або жидівських кооперативах.

Отже на львівському терені є 22 українських кредитових кооператив, крім Центробанку і „Дністра". Дані про висоту вкладів маємо за 19 кооператив, у яких сума вкладів на 1. X. 1935 р. була **365.499 зол.**, проти 357.592 зол. на 1. I. 1935. Є три кооперативи, у яких сума вкладів не досягає й тисячі зол., в шістьох кооперативах сума вкладів не досягає пятьох тисяч зол., а **пересіч для всіх 19 кооператив досягає не цілих 20.000 зол.** (19.236). Тільки дві кооперативи мають поважніші суми, поверх 71.000 зол. кожна, та дві коло 42.000 зол. кожна.

Натомісць поважніші суми виказують на вкладах дві кредитові кооперативні установи краєвого значіння — Центробанк і „Дністер", а саме 2,907.526 зол. в обох установах згідно зі станом на 1. X. 1935, проти 2,769.931 зол. на 1. I. 1935. Не всі вклади, зложені в Центробанку і „Дністрі", походять від мешканців Львова, а всеж значну їх частину можна брати на рахунок львівських вкладчиків. Також треба мати на увазі, що не тільки в Центробанку та „Дністрі", але й у деяких льокальних львівських кредитових кооперативах є вклади установ, а в деяких випадках затягнені позички фігурують на конті вкладів. Тоді на властиві вклади **приватних осіб**, мешканців Львова, припаде не така вже велика сума з тих **3,273.025 зол.**, які зложено в усіх українських кредитових кооперативах міста Львова, разом з Центробанком і „Дністром".

Як бачимо, справа ощадности серед львівських українців стоїть не дуже світло. Тому покликані до цього чинники повинні застановитись над причинами цього явища та знайти способи поставити цю справу краще.

А. Жук.

Протест японського уряду перед амбасадором С. С. С. Р.

ТОКІО, 26. 10. ПАТ. Ренго довідомляє, що міністер закордонних справ Гірота доручив совітському амбасадорові протестаційну ноту у звязку з граничним інцидентом, що заіснував 12. жовтня на північ від стації Погранічная. Японська нота твердить, що совітська стежа стріляла до групи японських і манджурських вояків. 6 вояків убили. Нота домагається, щоб покарали винуватих, виплатили відшкодування родинам та заявили, що такі інциденти більше не повторяться.

Д-Р ВОЛОДИМИР ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ

Про добрий тон у критиці.

Мало є загалом досконалих осягів у творчости людини. Не є теж досконалою образотворча продукція, ані її критика. Знає це кожний не закоханий у собі мистець, знає тимпаче кожний відповідальний критик і мистецтвознавець. І тому цей останній коли хоче сповнити своє завдання корисне для громадянства, якому служить, мусить відповісти деяким домаганням, а саме проявити знання свого предмету, річевість, добрий тон і відповідальність.

Тільки зберігаючи ті найважніші чесноти може критик обминути деструктивного ділання і може перемінити свою критику в позитивну та творчу силу. Його критика стає тоді свого роду „реґулятором" творчости — розуміється не в тім значінні, щоб він „реґулював" мистецтво як напр. інжинір реґулює розбурхану стихію природи, але в тім значінні, що він будучи посередником між громадянством і мистецьким твором впливає, лагодить або і витворює потрібну для мистецького твору прихильну або і неприхильну атмосферу.

Нам далеко ще до ідеального стану критики, на що зложилося безліч причин, які годі мені тут вичисляти. Але всеж можна бодай до такого зрештою всіми культурними народами визнаваного ідеалу критики прямувати.

Був би я п. М. Голубцеві дуже вдячний, якби його критики, поміщені в „Новім Часі" з нагоди 30-ліття українського мистецтва були видержані в тім дусі.

На жаль, не відповідають вони тим простим вимогам критики: вимогам знання предмету, річевости, доброго тону і відповідальности.

Якби п. Голубець мав добру волю і звичайні вимоги льояльности, то не був би — знаючи, що я належу до „Українського Товариства Прихильників Мистецтва" писав, що з вини згаданого Товариства „витворилася шкідлива для престіжу й солідности українського мистецького життя атмосфера штучної боротьби, не програм, не ідеольоґій, а особистих амбіцій, виладовуваних у слові і друці а деколи на виставах крикливих по формі, а кволих і жахливо ріжношерстих по суті й мистецькому рівні експонатів" — бо це по перше неправда, а по друге це образливе.

А ще менше знання предмету, річевости та доброго тону пробивається в напасливих замітках до мого вступу у катальозі ретроспективної вистави в Національнім Музею.

Сенс того вступу залишився для п. Голубця незрозумілим. У вступі звернув я увагу на проблеми сутнього стану нашого сучасного мистецтва у звязку з універсальними мистецькими течіями і зауважив, що сучасне українське мистецтво ще не виказує пятна одноцільного стилю, тільки за малими винятками, відбиває в собі явища західньо-европейського мистецтва без основного засвоєння і творчого перероблення тих здобутків у дусі та традиції рідного мистецтва. Для п. Голубця саме навпаки: кількостеве засвоєння найріжнорідніших течій — це власне багатство: отже не якість (глибоке якостеве перетворення) а кількість перенятих течій — рішає. (Та коли знову йде про вистави „Українського Товариства Прихильників Мистецтва" — то чомусь з ріжношерсности робить п. Голубець закид.).

Чим більше течій проявляється в українськім мистецтві, то, на погляд п. Голубця, тим ліпше — але чи воно з тої еклектичної, нічим неповязаної, ріжнородности напрямів зможе видати з себе один одноцільний стиль, так, щоби кожний індивідуальний мистецький твір без ріжниці чи він повстає у Парижі, Мінхені, Львові чи Києві носив духове пятно саме українського мистецтва, українського стилю — на це нам п. Голубець винний дати відповідь...

Ці побоювання були власне змістом мого вступу до катальоґу, за який і надалі беру повну відповідальність.

Але йдім далі. Гнівається п. Голубець, що я „шуфлядкую" українське мистецтво, бо речі т. зв. мистецькі речі називаю іменами. Нарікає п. Голубець на „ізми". Не заперечую, що „ізми" це неприємна річ, особливо для людей, що мало розуміються на мистецтві. Але — ці „ізми" раз уже істнують і з ними, як помічними засобами для означення певних стилевих конкретних явищ мусимо числитися. Колиб мені йшло про те, щоб коротко схопити мистецькі напрями, заступлені на виставі, яка, на мій погляд, одинока надає сенс ретроспективній виставі — тоді я мусів очевидно послугуватися означеннями, загально принятими в історії новітнього мистецтва.

Так напр. квестіонований п. Голубцем термін сецесіонізм уживають віддавна для ясного означення напрямку модерного мистецтва, репрезентованого на Заході такими іменами як Клімт, Штук, О. Ваґнер, малярі т. зв. Ворпсведер (і ряд інших представників т. зв. Юґендстіль). Не можемо тут розводитися довше над сецесіонізмом, вистане, коли скажемо, що він є реакцією на натуралізм та стилізує природу в ірраціональних хвилястих лініях та плямах і власне італійські краєвиди Северина (ті, які я радив виставити, а які чомусь не найшлися на виставі) мають характер сецесійних краєвидів. Мало орієнтується п. Голубець у новіших малярських течіях, коли не добачує у виставлених працях Манастирського та Івасюка впливів західно-европейського істо-

У справі Педаґоґічного Зїзду.

1. ПОШИРЕННЯ ПРОГРАМИ.

Серед українського громадянства проявилося велике зацікавлення Педагогічним Зїздом, що його влаштовує Рідна Школа 2. і 3. листопада ц. р. у Львові. Річ зовсім зрозуміла, як зважити, що того роду Зїзду ще ніколи не було. Є безліч питань з ділянки виховання молоді, що ждуть коли не оконечної розвязки, то принайменше теоретичного обговорення. З тих причин підготовна комісія рішилася запроєктувати поширення Педагогічного Зїзду, а з цього вийшла необхідність трактувати одні справи на повному зібранні, інші по секціях.

На повному зібранні будуть у суботу рано, 2. листопада ц. р., безпосередньо після відкриття Педагогічного Зїзду в салі **Музичного Товариства ім. Лисенка** такі реферати: 1) Проф. д-р Степан Балей: Психольогія характеру; 2) проф. д-р Яким Ярема: Українська психіка в її історично-культурних виявах і наша програма виховання.

На **суботу пополудні** (2. листопада ц. р.) передбачені **4 секції**, що одночасно будуть радити в чотирьох салях **дівочої школи Р. Ш. при вул. Мохнацького 12.** Початок нарад секцій в год. 16. Порядок нарад окремих секцій такий: **I. Секція:** д-р Василь Пачовський: Українознавство у вихованні молоді. **II. Секція:** 1) д-р Всеволод Мельський: Спроба характеристики української дитини; 2) д-р Осип Філяс: Школа та поширення гасел гігієни серед громадянства; 3) проф. Степан Гайдучок: Вплив фізичного виховання на вдачу нашої дітвори. **III. Секція:** 1) д-р Володимир Січинський: Ужиткове мистецтво в системі виховання; 2) д-р Станислав Людкевич: Орґанізація музичного виховання. **IV. Секція:** 1) інж. Роман Білинський: Достроєння школи до вимог нашого господарського життя; 2) інж. д-р Евген Храпливий: Потреби хліборобського шкільництва.

В неділю (3. листопада ц. р.) в 10. год. передполуднем у салі **Ремісничої Палати при Стрілецькій площі** будуть читані реферати: 1) о. проф. Юліян Дзерович: Засоби релігійно-морального виховання молоді; 2) інсп. Р. Ш. Володимир Кузьмович: Проблеми української шкільної політики; 3) проф. Ярослав Кузьмів: Напрямні національного виховання.

Після цього відбудеться дискусія над рефератами, виголошеними на повному зібранні та будуть проголошені і приняті виховні тези як вислід нарад.

2. ПРАВО УЧАСТИ У ПЕДАГОҐІЧНОМУ ЗЇЗДІ.

Підготовна комісія розіслала запрошення учительським зборам і дирекціям українських середніх, народних і фахових шкіл, кружкам Р.Ш., власникам шкіл, власникам інших українських шкіл, батьківським комітетам усіх тих шкіл і репрезентантам Української Церкви, науки, політики, преси, економії й інших центральних орґанізацій і товариств. Позатим окремих запрошень поодиноким особам не висилаємо.

У Зїзді можуть брати участь без окремих запрошень всі українські громадяни, що цікавляться виховними справами; передовсім повинні взяти участь українські вчителі й виховники молоді.

Кожний учасник зголоситься перед входом на салю нарад у впорядчиків (будинок Музичного Товариства), де по вписанні дістане від них „карту вступу“.

Вчасніше можна набути карту вступу у книгарні Рідної Школи (Сикстуська 20) у днях 29.—31. жовтня ц. р. Карти вступу позначені порядковими числами. Числа відноситься тільки до місць у салі Музичного Т-ва.

Учасники будуть поділені на два роди: 1) **дійсних** учасників Педагогічного Зїзду і 2) учасників-**гостей.** Кожний рід учасників дістане карту вступу іншої краски. До **дійсних членів** будуть зачислені активні й бувші педагоги та власники українських приватних шкіл (ці останні по одному представникові). Вони будуть управнені голосувати над темами Зїзду піднесеними картами вступу. **Члени-гості** могтимуть прислухуватися нарадам, забирати голос у дискусії, але без **управнення голосувати.** Ці члени Зїзду будуть допущені на салю нарад, оскільки стане місця.

3. БОГОСЛУЖЕННЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ПЕДАҐОҐІЧНОГО ЗЇЗДУ.

Перед відкриттям Зїзду в суботу в год. 8.30 відправить о. мітрат Олекса Базюк богослуження в архикатедральній церкві св. Юра для учасників Педагогічного Зїзду. В часі богослуження співати буде хор учениць ґімназії Р. Ш. ім. Іванни й Іллі Кокорудзів під проводом проф. Іл. Гриневецького. В неділю окремо богослуження для учасників Зїзду не буде, бо у всіх львівських церквах відправляються численні Сл. Божі. Щоб учасники Зїзду могли бути на тих богослуженнях, наради в неділю починаються щойно в 10. год. рано.

4. ЗАЛІЗНИЧА ЗНИЖКА.

Позальвівські учасники Педагогічного Зїзду з місцевостей, віддалених від Львова понад 30 км., можуть користати із залізничої знижки на 2. і 3. клясу, важної на час від 1.—4. листопада ц. р. Від стацій понад 200 км. можна їхати на цю знижку поспішним поїздом. По знижку треба зголоситися писемно до Головної Управи Р. Ш. (Львів, Словацького 14), подаючи читким письмом імя, прізвище, заняття, місцевість, почту й повіт. Карту знижки дістане зголошений почтою на вказану адресу. До зголошення долучити почтові марки на 45 сот., а саме: за карту 20 сот. і за почтову пересилку 25 сот.

Знижка важна тільки за виказанням у залізничій касі урядового документу з фотографією власника знижки.

Діловий Комітет Педагогічного Зїзду.

Українська ґімназія та „Ateny Polskie“.

Кремянець, 21. жовтня.

Українське громадянство Кремянеччини сильно занепокоєне долею своєї ґімназії. Є у самому Кремянці 8.000 мешканців українців при 7.000 жидів, 4.000 поляків та коло 1.000 росіян, чи пак тих, що ще не позбулися російської запаморочености. А кремянецький повіт нараховує до 200.000 українського населення. Крім цього тепер ліквідують православну духовну семинарію у Кремянці — замість неї творять у Варшаві духовний ліцей. Через те значна частина дітей православного духовенства могла би вчитись у кремянецькій українській ґімназії.

Отже оскільки й дотепер могла істнувати у Кремянці приватне українська ґімназія, то тим більше вона потрібна в будуччині. Але всі знаки на небі та землі вказують на те, що над тією українською ґімназією *нависли чорні хмари.* Волинський читач добачає злу ворожбу для ґімназії у тому, що про кремянецьку ґімназію таємничо мовчить „Українська Нива“. А п. Певний так широко розписався було, що то зроблено для українського середнього шкільництва на Волині! Забув за кремянецьку ґімназію і п. Скрипник, що в передвиборчому періоді так дуже цікавився нею. Між іншим запевняв він тоді, що шкільна влада затвердить нового директора ґімназії п. Пекарського, що в свій час поставив на ноги українську ґімназію у Рівному. Тимчасом п. Пекарського на директурі не затвердили досі, а п. Скрипник до Кремянця ніяк приїхати не може.

Не поладнана далі саме формально-правна підстава для істнування ґімназії — *справа концесії.* На цей рік знову концесію видали на імя п. Миляшкевича, інспектора духовної семинарії, що вже 5 літ, як відійшов від ґімназії та хотів би позбутись цієї концесії. Давно вже громадянство зложило статут кооперативи, на зразок дрогобицької, що перебрала би на себе утримання ґімназії, та внесено його до окружного суду в Рівному. Лежить цей статут там роками, дехто з членів основників кооперативи вже перенісся в інший світ. І прийшло лише з Рівного дивне домагання: петенти мусять *прислати посвідки, що вони є — українцями.* Дійсно, треба було роками думати, щоб так обернути справу шкільної кооперативи.

Цікаво, що навіть п. Скрипник у періоді, коли заопікувався було ґімназією, нічого від рівенського суду не очікував, а порадив зробити так, як у Рівному — внести до староства статут Товариства „Наша Школа“. Пішли за його радою і — знову чекають... Як довго, Бог один знає.

Годі бо сподіватися зміни на краще. А це тому, що Кремянець — **Ateny polskie.** Там народився Словацький. У Кремянці є й державна польська ґімназія ім. Словацького та крім неї — польська ґімназія повітового соймику. Щоб вже не було місця для української! Не випадало також, щоб містилась у „польських Атенах“ православна духовна семинарія, хоч би й утраквістична. Навіть на вищі педагогічні курси у Кремянці можна було прийняти лише 3 курсантів українців. Бо з „**Aten polskich może promieniować tylko polska kultura**“.

Та чи конче лише при помочі насильства? Чи ґенія Словацького за мало?

Волиняк.

Реґіональна парляментарна репрезентація Волині.

ВАРШАВА, 26. 10. ПАТ. У пятницю 25. жовтня ц. р. під проводом колишнього премієра сен. Януша Єнджеєвича відбулась у Варшаві нарада обох парляментарних репрезентацій Волині, української і польської, які одноголосно рішили створити парляментарну реґіональну групу Волині. Головою цієї групи вибрали сен. Януша Єн[джеєвича], заступниками голови Іґнатія Пулавського і Петра Певного, секретарями послів: Д[...] Смочкевича і Степана Скрипника. Рішили видати теж спільну декларацію.

Пресова конференція в Земельнім Банку.

Земельний Банк Гіпотечний, який обходить у цьому році 25-ліття свого існування, влаштуває дня 26 ц. м. скромне свято у свому приміщенні, щоби познайомити нашу пресу зі своєю дотеперішньою працею. Свято, що мало назву „пресової конференції", відчинив короткими словами през. Каратницький, після чого віддав слово дир. В. Сінгалевичеві для вигологнення реферату про працю і осяги банку. Ширше про зміст реферату напишемо в найближчих днях.

ІНАВГУРАЦІЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

В суботу 26 жовтня ц. р. відбулася інавгурація академічного року 1935/36 у львівському університеті. Після богослуження в римо-католицькій катедрі в залі університету ректор проф. Чекановський виголосив інавгураційну промову. З промови довідуємося, що в університеті є 5 **почесних, 69 звичайних, 20 надзвичайних професорів і 86 доцентів,** отже дорівнє станові з 1913 р. Медичний факультет находиться в незавидному стані, бо нема катедри мікробіольогії. Всіх катедр на медичному факультеті є чотири. На правничому факультеті працювало перед війною 19 учених, нині працює тільки 11. Около 90 відсотків студентів западає на сухоти, тоді як у західних державах цей відсоток доходить до 50, а в північних державах є він ще менший. **Цього року вписалося на перший рік ледви 1.000 нових студентів.** Минулого року було вписаних на першім році 1.439 студентів. Загальне число всіх студентів університету дійде цього року до 5.500, минулого року було коло 6.000 студентів. За віроісповіданням було ледви **15 відсотків греко-католиків,** 70 відсотків римо-католиків і 15 відс. жидів.

По промові ректора проф. Мечислав Гондтко виголосив виклад п. н. „Право і господарство".

МІН. БЕК НА АВДІЄНЦІЇ У ПРЕЗИДЕНТА.

ВАРШАВА, 26. 10. ПАТ. Нині в год. 11 передполуднем президент приняв на авдієнції мін. Бека.

ТІСНА СПІВПРАЦЯ З ЯПОНІЄЮ ОХОРОНИТЬ КИТАЙ ПЕРЕД КОМУНІСТАМИ.

ТОКІО, 26. 10. ПАТ. Японська армія у Кватунгу рішила виступити у північнім Китаю проти провідників автономістичного руху виходячи з заложення, що тільки щира співпраця Китаю з Японією не допустить до інвазії червоних китайських військ до північних провінцій Китаю.

ВИЇЗД ВІЙСЬКА В „НЕВІДОМОМУ НАПРЯМІ".

БОМБАЙ, 26. 10. ПАТ. Один з полків, який мав відплисти з Індії до Судану в грудні ц. р., дістав приказ негайно виїхати „у невідомому напрямі". Полк відплив уже з Бомбаю спеціяльним кораблем. Другий полк відплив з Карачі мабуть до Єгипту. Британська влада в Індії замовила кілька кораблів для війська. Кораблі ждуть приготовані у порті Бомбаю.

НОВИНКИ.

— **Вечір сучасної наддніпрянської поезії** відбудеться в неділю 3. листопада ц. р. в 18 год. в салях Національного Музею. З уваги на великі досягнення сучасної наддніпрянської поезії та її високий мистецький рівень на цей вечір повинні звернути увагу найширші кола нашого громадянства, тимбільше, що навіть найкращі зразки заабручанської поезії останнього часу мало в нас відомі. Читатимуть твори Тичини, Рильського, Зерова, Хвильового, Косинки, Яновського, Вишні, Семенка, Шкурупія, Влизька, Фальківського, Бажана й ін. (Вступ 50 сот. і 1 зол.).

— **Концерт українських фортепіянових композицій** у виконанні піяністки Г. Левицької і святочне зібрання з приводу XXX-ліття Національного Музею відбудеться в неділю 27. ц. м. в год. 12-ій при вул. Мохнацького 42.

— **Сходини жертводавців на образ у св. Юрі.** У вівторок 29. жовтня ц. р. в год. 5. попол. відбудуться в консисторській салі засідань (пл. св. Юра 5) сходини П. Т. Жертводавців на образ Матери Божої з таким порядком: 1) оглянення образу Матери Божої та його проєктів кисти бл. п. Новаківського; 2) касовий звіт; 3) вирішення дальшої акції Комітету, як і П. Т. Жертводавців; 4) устлення дня і години на заупокійне богослуження по бл. п. Олексі Новаківськім. Всім жертводавцям вислано запрошення. — о. Леонтій Куницький, парох, Іванна Левицька, Марія Колтунюк, Евгенія Гвоздецька, Вол. Вічковська, Анастазія Турчинова, К. Заневич.

— **„Весілля з Поділля" в радіо.** Завтра, т. є в понеділок 28. ц. м. львівська радіостація передає в год. 20. на всі станції радіоавдицію „Весілля на Поділлі" — словно-співне слуховище нар. вчит. Степана Сніжка. У програмі його будуть виведені оригінальні весільні пісні подільського села та його традиційні звичаї, а буде вона першою такою авдицією з нашого села в радіо.

— **Комісія старої історії України.** При Історичній Секції НТШ. зорганізувалася на днях „Комісія старої історії України" для спеціяльних дослідів над княжою добою. Головою її вибраний проф. Іван Крипякевич, заступником проф. Осип Пеленський, секретарем д-р Ярослав Пастернак.

— **Точність у міських театрах у Львові.** Управа цих театрів рішила не пускати на салю осіб, які спізнились і перешкоджають своїм входом глядачам.

— **Осів швайцарський бальоник.** Василь Несторук у селі Ворона біля Товмача найшов бальоник із карткою, яка вказує, що бальоник походить із конкурсу вільних бальоників, який зорганізували в Делемунті в Швайцарії та що це власність Павла Штудера. Василь Несторук віддав бальоник до громадської управи в Отинії. Товмацьке староство повідомило організаторів конкурсу в Швайцарії про знайдення бальоника.

— **Перед знижкою платень.** У міністві скарбу працюють тепер над устійненням нових табель урядничих платень, що ввійдуть у життя з 1. грудня ц. р. Платня премієра виноситиме у будучині 4.800 зол., замість 7.600 зол., міністер 3.250 зол. (4.000), віцеміністер 2.500 (3.000). Чим нижча категорія службовика, тим менша буде знижка. Здогадуються, що найнижчий категорії службовців, 12-ій обнижать платню на 8 проц., себто із 100 зол. на 92 зол. Аналогічна знижка буде торкатися 14-ої категорії залізничників і 11-ої категорії почтовців. Для 11-ої категорії державних службовців знижка винесе 10 зол., себто із 130 зол. на 120. Рівночасно платні 13-ої категорії залізничників обнижать із 125 на 115 зол., а 10-ої категорії почтовців зі 120 на 110 зол. Для 10-ої категорії державних службовців знижка винесе 15—20 зол., себто із 160 зол. на 145 зол., або 140 зол. Платні 9-ої категорії обнижать із 210 на 187 зол., 8-ої категорії з 260 на 230 зол., 7-ої категорії з 335 на 290 зол., 6-ої з 450 на 390, 5-ої із 700 на 595 зол., 4-ої з 1.000 на 840 зол.

— **Зима на овиді.** В ріжних сторонах Франції й Німеччини, особливо в горах упали сніги. Деінде сніг доходить до пів метра завгрубшки. Хлібороби занепокоєні, бо значна скількість землеплодів находиться ще в полі. Температура спала до 5 ст. нижче зера. Селяни надіються дуже гострої зими. В цілій Польщі теж похолодніло і кожної хвилини може впасти сніг. На Поморі та інших прибалтійських краях лютиться сильна буря, час до часу паде дощ зі снігом.

— **„Іду до Абісинії".** В торговельній школі при вул. Францішканській у Львові 17-літна учениця А. М., на докір учителя, сказала: „Я скінчила свою освіту! Іду до Абісинії!" Директор школи зацікавився тією відповіддю і переслухав дівчину в канцелярії. Вона призналася, що під школою приступив до неї якийсь молодий мужчина і представившись за делеґата польського Червоного Хреста, намовляв її їхати до Абісинії в характері санітарної доглядачки. Обіцював їй при цьому крім великих матеріяльних користей казочні враження і т. п. Коли на другий день учениця зійшлася з тим мужчиною на вул. Сапіги, арештував його поліційний агент і звів до слідчого виділу, де стверджено, що це ніякий делеґат Червоного Хреста, тільки відомий колишній моряк Вольський, що вславився кількома еротичними аферами і м. і. вивіз був одну жінку до Гдині, де хотів продати її до заграничного дому розпусти. Вольського арештовано.

— **Замісць маку стрільний порох.** Кондуктор потягу, що їхав перед кількома днями зі Львова до Бродів, запримітив дві великі валізи, що видалися йому підозрілими. Власник цих валіз Ізак Штравс заявив, що везе мак. Однак кондуктор не вдоволився тією відповіддю і покликав на найближчій стації поліцію, яка ствердила, що в куфрах находиться 30 кг. вибухового матеріялу. Штравса арештовано. Слідство виказало, що він скуповував стрільний порох з крісових патронів для Соломона Бонзе і ще двох купців з Бродів. Всі три станули перед львівським судом, який засудив Штравса на 4 місяці вязниці, а трьох інших обвинувачених по кількох тижнях арешту.

— **Краєва хроніка.** У Коломиї став виходити польський тижневик „Газета Покуцка", орган комбатантських союзів і суспільних організацій. — В тартаку Люстмана в Бродах застрайкували робітники, домагаючись підвишки зарібків.

— **Часопис Бісмарка щезає.** Від 1. листопада перестане виходити стара і передвоєнна ще німецька „Крайц-Цайтунг", заснована в 1848 р. Бісмарком. Майже 100 літ мала вона на своїй заголовній сторінці гасло „Вперед з Богом за короля і батьківщину. Ми, німці, боїмося на цьому світі тільки Бога і більше нікого". Наклад цієї газети був ще недавно дуже великий, більший від таких часописів як „Фоссіше Цайтунг" або „Берлінер Тагеблят". Притримуючись надалі монархістичних поглядів ворожих теперішній державній політиці часопис мусів закінчити своє іститування.

— **Посварене місто.** Буває, що пяні самі зі собою сваряться, але місто здається впитись не може, всежтаки посварилося. Сталось це з Вінніпегом. Вінніпег має свою власну електрівню, яка займала в осередку міста приміщення на свою виставу електричних приладів. За те приміщення у Бойд Білдінг платить електрівня 10 тисяч річно. Одначе місто перевело реформу з бізнесовими податками. Податок платять бізнесові фірми відповідно до доходу своїх приміщень, а висоту рент назначує міська податкова комісія відповідно до свого власного розуміння. Міська електрівня має також платити податок від своєї крамниці. Міська податкова комісія обчислила, що податок від приміщення стору міської електрівні повинен бути більший як 10 тисяч долярів на рік і відповідно до того наложила високий податок. Міський радний Райс-Джонс запротестував проти цього і зажадав назначення підкомісії для розслідження цієї справи та мейор Квін звернув йому увагу, що міська рада не має власти в питаннях оцінки. Місто може хіба робити відклик проти несправедливої оцінки, але нема сумніву, що відклик програє. Іншими словами, сварка міста із самим собою таксамо до нічого не доведе як сварка пяного із самим собою.

— **Зріст крамниць в Америці.** Як покращали економічні відносини у Спол. Державах вказує на це розвиток деяких великих торговельних фірм. Напр. товариство Вулворт відчинило за ... рік нових 39 філій і має їх тепер уже 628.

— **Смерть перемиського летуна.** У Відні помер у 48 р. життя австрійський летун Рудольф ...Штетер, що вславився підчас останньої великої війни. На війну пішов він молодим охотником і перед упадком Перемишля 22 березня 1915 р. на ... години перед входом російської армії відлетів із твердині із важними документами. Пізніше вславився на італійськім фронті. Після війни побував у Бразилії, пізніше став професійним летуном.

— **Нагорода Нобля за фізіольоґію і медицину.** ... її цього року професор Ганс Шпеман із Фрайбурґу. Це славний зоольоґ, уроджений у ... р. у Штутгарті. Почав свою кар'єру як ...ґар, відтак перейшов на медицину, яку студіював у Гайдельберґу, Мінхені та Вірцбурґу. ... він директором відомого біольоґічного інституту в Далемі, а від 1919 р. став у Фрайбурґу професором. Його головний твір „Будова і життя живин".

— **Ріжні вістки.** В Італії заборонили продавати англійський щоденник „Дейлі Телеграф" за те, що він настроєний вороже до італ. політики. — Провідником англ. робітничої партії у палаті льордів вибрали на місце льорда Понсонбі льорда Снелля. — Головою париських журналістів вибрали після смерти Анрі де Жувенеля, редактора „Ексцельзіора" Вейнделя. — Американський секретар державного скарбу Моргентав, після побуту в Европі, де досліджував ... справи, заявив, що покищо не можна ще стабілізувати валюти. — У Будапешті ... англійським амбасадором Нокса, ...ного комісаря від Ліги Націй у Саарі. — У Неаполі грім ударив в електрівню ... що всі сирени почали гудіти.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Письменниця зі Солотвини.

Кажуть, що Галичина не надто родюча на письменників. Раз на десять літ — сякий-такий, раз на пятьдесять — талант. Я в те не вірю. Таланти напевно часто родяться, тільки або не виявляють себе через обставини, або пропадають від обставин, або — що найчастіше буває — розмінюються на дрібні — для обставин.

Зате чужинець чи чужинка, як тільки живе серед нас, то хоч би таланту й не було багато, дістає раптом божу іскру і пише. Пише, аж іскри йдуть. Це не завжди, але часто.

Возьмім найновіший випадок такої божої іскри, що стався в містечку Солотвині.

Живе собі там від літ жінка священика, віденка родом, яка опинилася в Галичині тільки тому, що станиславівським теольоґам вільно було перед війною женитися. Для нас віденка, хоч би навіть донька „к. у. к. Гофбеамта", не була дивовижею адже в наших горах дожила віку в щасті і спокою сестра папи Пія IX!

Але сестра папи була собі звичайною людиною, любила нарід свого чоловіка, любила направду гарні наші гори і — хоч би був в італійській мові вислів: „беренлянд" — ніколи його не вживала.

Що правда, ніколи не бралася до писання, розумуючи так: „Маю щось дурне написати — ліпше не братись за перо!"

Інша річ — Імость зі Солотвини. Родюча земля Галичини розвинула в ній, вродженій у Відні, письменницький талант і втиснула в руки натхнене перо.

І одного дня пильніші читачі „Вохенавсґабе" „Наєс Вінер Таґбляту" захлистувалися від сповнену п. з. „Як прийшли москалі" — пера української імості, доньки к. у. к. Гофбеамта, вихованиці (по смерти батька!) пансіонату одної англійської діви в Ст. Пельтен.

В своїм творі виказала вона, як на долоні, що нарід її чоловіка під оглядом культури і характеру далеко позаду інших европейських народів, що пропадає в нетрах забобонів, що брудний і злодійкуватий, а жінки інтеліґентної верстви (цікаво, що є між тими „рутенами" інтеліґенція!? — прим автора) виховують свої діти тільки в одмім напрямі: в безмежнім шовінізмі.

Твір говорить ще про москалів, вовків і про інші страхіття, але є там і ясні моменти: коли авторка пише про поляків, польські леґіони й австрійську старшинську менажу.

Трицять літ чи більше живе авторка серед некультурних братів свого чоловіка, а щойно цього року почула іскру божу до писання. Жаль, що так мало. За трицять років життя на українському хлібі випадало кропнути не статтю, а книгу. Тоді напевно скорше впала би в очі тих, для кого призначена.

А так аж я мушу звертати увагу, бо направду шкода, щоби стаття минула безслідно, не так з огляду на талант авторки, як на становище її чоловіка.

Галактіон Чіпка.

Зі сцени й естради.

ВЕЧІР ХАРАКТЕРИСТИЧНИХ І ҐРОТЕСКОВИХ ТАНКІВ ВАЛЕСКИ ҐЕРТ.

Ми ввійшли у повний розгару мистецький сезон. Естрада і сцена оживлені новинами, афіші раз-у-раз сповіщають гостинні виступи визначних талантів, не рідко бувають між ними прізвища світової слави.

Останніми роками „впадають" на один вечір до Львова і гарячі визнавці Вестріса, як Леонтієв, Німура, Боденвізер, Гепяма (на жаль, через державну жалобу мусіла відкликати свій приїзд найбільша сучасна танечниця Мері Віґман) а тепер приїхала німецька ґротескова танечниця Валеска Ґерт.

У своїх танках сягає вона по теми до буденщини життя і танковою пластикою висловлює його комічні сторінки. З темпераментом, красномовством ніг та рук, яку ми звикли бачити у Чарлі Чапліна інтерпретує вона „кльовна", „Балетову пародію" та „Еспанію". У темах, які не розпоряджають ширшою скалею рухів як „кольоратурова співачка", „Бокс", „Траґедія", „Немовля" танечниця радо помагає собі пантомімічними елементами при чому немилосерно знущається над професійними рухами. Так творить вона веселі, загострені іронією, пародії. („Рік 1890. у Відні", „Молодь у травні").

Валеска Ґерт представила нам новий напрям у танковому мистецтві, так дуже поширений у західних краях Европи, головно у Німеччині. Судячи по настрою зрідка обсадженої салі (можливо політичні мотиви) публика якось не дуже могла засмакувати у цьому новому жанрі і найти властиве його значіння, не була чомусь захоплена цим ґротесково-ексцентричним репертуаром.

До цього роду танків мабуть краще відповідає акомпаніямент джезовий.

М. Пастернакова.

ДИВОГЛЯДИ.

З КУЛЕЮ В СЕРЦІ 17 ЛІТ.

Один із російських старшин, що брав участь в останній війні, мав від 1918. р. у серці кулю. Рана загоїлась і з кулею жив він досі в Ростові. Коли тепер його пересвітлили Рентґеном, показалось, що куля сидить у правій комірці серця; серце достосувало свої мязи до кулі і куля йому не перешкоджає. Звичайно куля в такому місці — смертельна, в даному випадку так, немов би її не було. Багато вчених, що досліджують діяльність серця та кровообіг зацікавились цим явищем.

ЦІНА ОДНОЇ МАРКИ.

Збирачі марок платять часто величезні гроші за рідкі зразки. У Льондоні, де живе один із найбільших філятелістів — англійський король, продадуть небавком на лицитації одну марку з британської Ґуяни з 1856. р., яка є єдиним примірником цього роду. Найшов її у 1872. р. один учень і продав за 6 шилінґів. Після 4 літ попала вона до збірки барона Феррарі у Парижі. У 1914. р. виїхав барон з Парижа і залишив свої марки з іншими річами у свому замку. У 1923. р. продали її на лицитації американцеві Гіндові; після смерти Гінда продали всю збірку його марок на лицитації за 130.000 фунтів шт., але ту єдину марку з Ґуяни затримала вдова Гінда у себе, обезпечила її на 10.000 фунт. шт. Тепер вона хоче її продати. Філятелісти кажуть, що така марка варта приблизно 2 міл. франків.

СПОРТ.

ЧИ БУДЕ „СЯН" ДОПУЩЕНИЙ ДО ФІНАЛЬНИХ РОЗГРИВОК?

Західна підокруга Л.О.З.П.Н. звернулася до Виділу Гор у Львові, щоб виняткове допустили перемиський „Сян" до фіналу розгривок за вхід до львівської Окр. Ліги, які, як відомо, відбуваються при участі львівського Р. К. С., самбірської „Корони" та тернопільської „Ґедуди". Виділ Гор та управа Л.О.З.П.Н. піддержали просьбу підокруги, але предсідник засідання управи Л.О.З.П.Н. д-р Штайзель припинив дотичну ухвалу під притокою, що вона неформальна та суперечить статутові. Справу рішить мабуть щойно П.З.П.Н. у Варшаві.

РУХАНКА ДЛЯ ОЛЬД-БОЇВ У С.-Б.

Руханка для ольд-боїв розпочинається в Соколі-Батьку в середу 30. жовтня від год. 17. до 19. Руханка відбуватиметься двічі тижнево. Другий день буде уміщений на руханці. — Канцелярія Сокола-Батька.

Нові книжки й журнали.

КАЛЕНДАР МІСІОНАРЯ НА 1936 РІК. Річник XXXIII. Зладив о. Пахомій Борис ЧСВВ. Стор. 142. ф великої 8°.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 27. X. год. 3:30 попол., ціни найнижчі, Аб. 1. „Музика на вулиці"; год. 8. веч. Аб. 1. „Фрідріх Великий".

Понеділок, 28. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідріх Великий".

Вівторок, 29. X. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідріх Великий".

Театр Ріжнородностей.

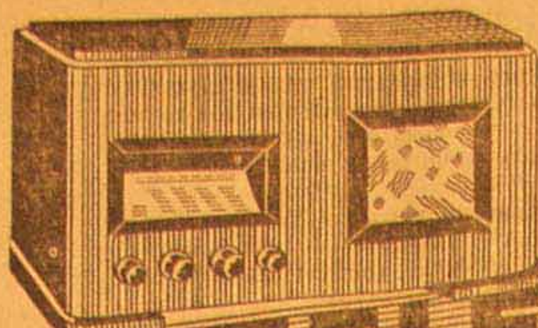
Неділя, 27. X. год. 8. веч. Аб. 3, ціни найнижчі „Шіснацятиліткa".

Понеділок, 28. X. нечинний.

Вівторок, 29. X. год. 8 веч. Аб. 3, ціни найнижчі „Шіснацятилітка".

AMBASADOR

4-ЛЯМПОВИЙ З 5-ОЮ НАПРЯМНОЮ. АРХИТВІР РАДІОТЕХНІКИ. БАГАТО ВИВІНУВАНИЙ В НАЙНОВІШІ ЗДОБУТКИ. НОВА ЛІНІЯ АКУСТИЧНОЇ СКРИНЬКИ. 3 ОБСЯГИ ХВИЛЬ. ЗАГАЛЬНОСВІТОВИЙ ЗАСЯГ.

CENA 420 ZŁ

TELEFUNKEN

MISTRZ TONU, PRECYZJI I FORMY

CENA 248 ZŁ

SPECIAL

3-ЛЯМПОВИЙ З 4-ОЮ НАПРЯМНОЮ. З ПРИКМЕТАМИ ВІДБІРНИКА ВИСОКОЇ КЛЯСИ. НОВА ЛІНІЯ АКУСТИЧНОЇ СКРИНЬКИ. 3 ОБСЯГИ ХВИЛЬ. ЗАГАЛЬНОСВІТОВИЙ ЗАСЯГ.

Кіна.

АДРІЯ: „Віва Віля!“

АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.

АТЛЯНТИК: „Не мала баба клопоту“

ВАНДА: „Присуд життя“, „Із Височість пілує“.

ҐРАЖИНА: „Леґіон безбожних“ (Воллес Бері).

КАСІНО: „Хрестоносні походи“ (реж. Сесіля Міля).

КОПЕРНИК: „Фолі Бержер“ (Моріс Шевальє“).

МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве“, „Живи та смійся“.

МІРАЖ: „Скінчена пісня“ (Ліяна Гейл), „Я кохала його“ (на осн. Вікі Баум).

МУЗА: „Весела вдовичка“.

ПАКС: „Весняна парада“ з Франціскою Ґаль.

ПАЛЯС: „Це люблять мужчини“.

ПАН: „Осудіть самі“.

РАЙ: „Дві Йоасі“ (Смосарська).

СВІТ: „Злочин у Трінідаді“, „Місто духів“ із Бастер Кітоном та виступ ілюзіоніста проф. Футурініа.

СОНЦЕ: „В обороні закону“, ревія: „Сміх це здоровля“.

СТИЛЕВЕ: „Баль у Савой“ і ревія „Леґіон веселих“.

ТОН: „Пат і Патахон як джезбендисти“.

УТІХА: „Небезпечний любко“, ревія „Тепер або ніколи“.

ХИМЕРА: „Пекло“ на осн. Дантого та Тижневик із Абісинії.

Закордонне радіо.

Неділя, 27. жовтня 1935.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 15.35 Квартет а-дур Бетовена, 22.30 Форт. ресітааль. **Кошиці** (259,1) 19.05 Веселі пісоньки. **Прага** (470,2) 7.30 Концерт, 9.10 Нар. пісні півд. Чехії та Шумави, 11.20, 20.5 Концерт. **Париж** (1648) 13.05 Рел. музика, 13.15, 15.15 Концерт, 20.00 Спів, 21.00 Дуети. **Білгород** (437,3) 13.15, 17.00 Нар. пісні, 16.00 Рос. пісні, 18.00 Молодь співає, 20.00 Вес. вечір. **Берлін** (356,7) 12.15 Музика, 20.00 Легка музика, 21.00 Концерт творів П. Гренера під дир. композитора. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Муз. хвилина. **Кельн** (455,) 16.00 Концерт (муз., спів). 20.10 Вес. одноактівки з музикою. **Ляйпціг** (382,2) 11.00 Отворення тижня книжки (промова мін. Ґебельса), 13.00 Баварська нар. музика. **Мінхен** (405,4) 10.30 Мельодії та пісні, 13.00 Концерт, 18.00 Молодь усього світа співає, 20.20 Вес. мінхенська музика. **Москва** (1724) 18.20 Концерт української музики (муз., спів). **Москва ВЦСПС** (748) 18.00 Солісти (Левченко сопр., Палаєв бас і Полонський), **Ленінград** (1224) 18.00 Симф. концерт (у прогр. твори сучасних українських композиторів). **Будапешт** (549,5) 15.50 Форт. ресітааль, 16.50 Легка музика, 20.30 Оп. орх. **Мілано** (221,2) 13.10 Вок. концерт, 20.50 „Іль матрімоніо сеґрето“ („Таємне подружжя“) оп. Чімарози. **Рим** (420,8) 13.10 Вок. концерт, 17.30 Легка музика, 20.50 Вок.-інстр. концерт.

Понеділок, 28. жовтня 1935.

Відень (506,8) 12.20, 13.10 Концерт, 16.05 Солісти (муз., спів). 21.00 Еспанська музика, 22.10 Веселі пісні. **Париж** (1648) 18.30 Симф. музика, 21.00 Кухня в музиці — солісти, 21.45 Камер. музика. **Берлін** (356,7) 18.50 Танкова фантазія Вайсмана, 20.40 Популярна музика.

Модерні приймачі на батерію,

що вдень відбирають Льондон, Париж, Рим і т. д., а вночі Америку виробляє одинока фірма в краю:

Радіотехнічні заведення

„EKRAVOX“

269 9-10 Львів, Академічна 11.

Львівське радіо.

Неділя, 27. жовтня 1935.

9.00 Ранішня авд., 9.03 Рільнича газетка, 9.15 Музика з гр. пл., 9.30 Ранішній денник, 9.50 Відчит, 11.00 Балетова муз. з гр. пл., 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Театр. огляд і гр. пл., 12.15 Муз. поранок; у перерві ок. 13.00 Театр Уяви: „Пан Дамазій“ оп. Фредра (фраґм.). 14.00 Вийнок із пов. В. Чосновського: „Керівник“ з. з. „Оборона містечка“, 14.20 Легка й танк. музика, рефрени з гр. пл., 16.00 Загадки для дітей, 15.15 Концерт сальон. музики, 16.45 Концерт муж. хору. 17.00 Танк. музика, 17.35 Муз.-словна авд., 17.55 Трансмісія з 31 держав через Варшаву: Молодь усього світа співає, 20.00 Що читати (пост. новини), 20.25 Концерт симф. орхестри, 20.45 Вийнки з творів Пілсудського, 21.00 На веселій львівській хвилі. 21.30 Над Адріятиком — у Равені, 21.45, 21.56, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Реклям. концерт, 22.20 Танкова музика, 13.05 Сальон. музика з гр. пл.

Понеділок, 28. жовтня 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт орх., 13.25 Хвилина для жінок.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30—5.33.

Нім. марка 1·35—1·42, фр. франки 34·90—35·05, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінґи 26·00—26·15, австр. шілінґи 99·50 — 100, чеські корони 20·75—21·25, рум. леї 27·50—29·00, ліри 34·00—36·00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 26-го жовтня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·70 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·80 „
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·75 „
1 к. яєць	4·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, молоко і сметану здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 26. Х. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята 0·90—1.30 І. кляси	0·90 зол.
Курки однорічні І. кл.	0.95 „
Качки годовані з ясним опір.	0.75 „
Качки товщеві	0.90 „
Гуси годовані	0.75 „
Гуси товщеві	0.90 „
Пантарки годовані	0.90 „
„ товсті	1.— „
Індики год.	1.— „
Індички год.	1.10 „
Індики товсті	1.10 „
Індички товсті	1.20 „

Курки й курята приймає в кожній кількості. Іншу птицю в кількости визначеного приділу для кожного свого поставця. Птиці не годованої, худої не приймає. Приймає нових доставців.

Купує вівсяну питльовану муку, просо й овес

ОПОВІСТКИ.

Старшина Кружка Р. Ш. Ганни Барвінок повідомляє, що 31. Х. ц. р. в год. 18. улаштовує в домівці при вул. Мохнацького ч. 12 „Вечір спогадів“ — на якому виголосить реферат п. д-р Богдан Гнатевич. Гостям, введеним членами Кружка — раді. 584

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно Евген Говикович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 56-90

ДЕ-КА Новозаложена українська фабрика цукорків і чоколяди доставляє кооперативам і купцям першорядний товар по дуже низьких цінах. Львів, вул. Пястів ч. 9. в подвірю.

Французького вчить, конверсація, корепетиції, WSHZ. дипльомована, Цехарська 1 ц мешання (3-6). 578

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельтенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 29—?

Увага! Філятелісти! Найдешевший склад марок „Польонія“, Львів, Браерівська чотири, телефон 279-54, поручає великий вибір марок по цінах дуже корисних для кожного. Купуємо завсіди збір марок та курсуючі марки Польщі, платимо найвищі ціни. Цінники даром. 544 3-3

Першорядне виконання тривкої ондуляції 7 зол. тільки у Штіра, Брама Андріолія. 491 8-12

Біжутерію направляє та переробляє **виключно золотнича робітня** Алевинбреннера, Пасаж Гавсмана 3. 515 7-10

Вугіль, дрова у Калитяка, Байки 14 телеф. 38-24. 324 25-30

За 1 зол. перерабляє жіночі і мужеські капелюхи на найновіші фасони. Увага: Львів, Ринок 17, І. Шапіра. 505 9-10

Фортепіяни, піяніна, продажа, наєм купно, Марецький, Львів, Баторія 7. 5-13

Корсетові матеріяли і приладдя по низьких цінах поручає фірма „GORSECIARSTWO“, Львів, вул. Казимира Вел. ч. 13. 559 3-3

Продажа новочасних тапчанів та їдальних столів. Виробня Паненьська 13 · 569 2-10

Виробня корсетів „АЛЬМА“, Львів, Третього Мая 17. поручає свої вироби за найновішими моделями. Ціни дуже приступні. 576 1-5

Куплю парцелю в середмісті. Оферти з описом і ціною до „Діла“ під „Солашна“. 577

Лікарсько-дентистичний інститут Д-ра Баранецького у Львові перенесений на вул. Миколая ч. 23, ріг вул. Зиблікевича і приймає пацієнтів у хоробах зубів і устної ями щодня від 3—6 год. Власна технічно-дентистична робітня. 579 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Овочеві деревця,

для прикраси, плачучі, бози повноквітні і інші. Продаж Коперника 20, тел. 200-88 553 3-5

Машини до писання

фабрично нові 360 зол. Вживані машини на складі. Приймаю направу машин.

Міхальський, Фредра 7. Тел. 207-43 464а 4-5

ПІЯНІНА І ФОРТЕПІЯНИ

B. SOMMERFELD

Експорт до всіх частин світа (головно до Льондону)

Догідні умовини купна.

Новацький, Пілсудського 17

Купно і продажа оказійних інструментів. 10/92 11-21

Шукаємо Народову Позичку!

Приймаємо Народову Позичку за **МЕБЛІ** яко 100%.

Решту ціни купна можна сплатити в ратах у 2 роках.

Меблевий Дім **„ДОРОТЕУМ“**

Львів, Браерівська 3. 565

МЕБЛІ: їдальні, спальні, кабінети, тапчани клюби декорації поручає віденська виробня столярсько-тапіцерська **Івана Ортнера** Львів Сикстуська 41. Телефон 292—79

Фабрика **ВАТАЛІНИ, КИЛИМОВОЇ ПРЯЖІ І ВАТИ**

Відділ продажі **КАЛЬМАН ФУКС**

Львів — Ризницька 17

продає по фабричних цінах.

SKRIPTOR — вул. Баторія 32

Наука польської практичної стенографії. Ціни приступні. Інформації і вписи від 11—13 і 17—19. 558 2-?

ФУТРА жіночі і мужеські, нові та всілякі перерібки виконує відома своєю солідністю фірма **ҐУСТАВ РУДЕК,** Львів, Собіського 12. 496 10-15

Відома виробня корсетів

Гелени Фасс — **Львів, Фредра 4**

поручає свої вироби по знижених цінах як: корселети по 15 зол., пояси по 5 зол. підвязкові пояси по 3 зол., нагрудники по зол. 1.50. 556 2-?

Радіо приступне для всіх

Зол. 25	Зол. 36	Зол. 50
місячно	місячно	місячно
ФІЛІПС	ФІЛІПС	ФІЛІПС
974 A	41 A	525 A
3-засяг.	Super Inductance	Superhetorodyna
3-лямповий	3-лямповий	5-лямповий

Продукція 1936, що всіх вдоволяє

ФОТО-РАДІО-ПАЛЯС

Львів, пл. Марійська 8 (Дім Шпрехера) 18/92

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.